

בלבבי משכן אבנה

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245 USA 718.521.5231

מה תכלית החיים

שאלה:

לכבוד מורנו הרב שליט"א, שאלה זו מהשואל בענין שמירת העיניים שקיבל חיזוק גדול בפועל מתשובות הרב, ב"ה. הנה נמצא בזה"ק (רע"א מהימנא פרשת שלח דף קעה עמוד א): "לא תתורו ולא תעבדו בישינ ועל דא סלקא גוון תכלא דא תכלת דמיא לכסא הכבוד מה כסא הכבוד עביד לבר נש למהך לארחא דמישר לדכאה ליה אוף האי תכלת עביד לב"נ למהך בארח מישר ודאי דכלא אית לדחלא מהאי אתר למיהך במישר". ונראה מזה שהמכוון הוא לגוון התכלת בפרטות, ולא למצוות ציצית הכללית. וא"כ עלה במחשבה ע"פ הזוהר הנ"ל, שאולי נכון וראוי למי שיש לו קושי במצוה זו של "ולא תתורו" שיקיים מצוות ציצית בפתיל תכלת, כמו שנתחדש היום שלדעת רבים וטובים מפוסקי זמנינו התכלת המשווק כיום מהפורפורה הוא התכלת האמיתי, והשאלה היא האם יש מקום לעשות מעשה למי שרוצה להוסיף שמירה לעיניו, ולהתקדש בע"ה, שיקיים מצוה זו כמאמרה? ואולי זהו גם המכוון במעשה הידוע במנחות באותו תלמיד שטפחו לו ציציותיו על פניו, שהיה זה התכלת שבה דייקא? יורינו נא כת"ר אם דרך ישרה היא זו, צדיקים ילכו בה, להנצל מפרצות הדור, ושכמ"ה.

תשובה:

ציצית מלשון מציץ מן החרכים, כמ"ש רבותינו. והוא הצצה דקדושה, וכנגד מצוה זו, פגם הסתכלות או הצצה במקום שאינו טהור וקדוש. וק"ו אור התכלת, מלשון תכלית, שמזכיר תכלית וע"י דבק במדרגת איזהו חכם הרואה את הנולד, היפך הסתכלות דקלקול שגורם לקרי, היפך רואה את הנולד.

תכלת מלשון תכלית

בעלון בלבבי משכן אבנה מס' 120 שיצא בפרשת וארא תש"פ, מובא תשובה של הרב בענין התכלת בזה הלשון: "תכלת מלשון תכלית. ולכך באחרית הימים, זמן התכלית, מתחיל להתנוצץ ולהאיר אור התכלית באור רב וחזק יותר ויותר, ולכך מתעורר גילוי התכלת. אולם מכיוון שעדיין אור התכלית אינו מאיר בשלימות, לכך יש ספיקות מהו התכלת הגמור, ולכך בנושא זה אין סברת הדבר שאין להוסיף על הקדמונים, כי דייקא זהו האור שמתחדש באחרית, בתכלית."

והנני בזה בשאלה הפשוטה, אמנם יש ספיקות מהו התכלת הגמור, אך לכאוי לכל הפחות לגבי בתכלית המכונה 'פורפורה' יש צד שזה תכלת ומדוע לא נתחייב ללבושו מדין ספק דאורייתא לחומרא, אשמח מאד לקבל בהירות בדבר.

ועוד שלה - איך צריך להתייחס לאלו הלוכשים תכלת, האם כיוון שזה ענין ציבורי שנוגע לכלל ישראל כולו הרי זה שאלות הצריכות הכרעה כללית כעין הדברים שצריכים בי"ד הגדול ואין כאן מקום ליחיד להכריע לעצמו ולהתחיל לקיים מצווה שהכלל לא נוהג אותה, ונוגע ח"ו ב"פורש מדרכי ציבור".

כמו כן, האם יש מקום לכל הפחות לחוש לקיום המצווה בלישה אחת בחיים או מזמן לזמן מכח הספק.

בתודה מראש על האפשרות לקבל בהירות בכללות, ובפרט בנושא זה שכמדומה שרבים נבוכים בו לידע איך היחס הראוי אליו,

תשובה:

ידועים דברי הר"ן לגבי סוכה, שדין ספק דאורייתא לחומרא נאמר, או בפרישות מאיסור, או במצוה שאם אעשה הפעולה בודאי אקיים המצוה, אולם אם אף אחר הפעולה נשאר הספק, לא נאמר בזאת ספק דאורייתא לחומרא!

בתורה ומצוות כדוד אביו אז שאלתי מה שונה הלימוד ועשיית המצוות שלו מכל שאר הצדיקים כי משמע מדברי הרמבם שדוד עשה זאת בצורה שונה. תודה רבה על זמנך היקר

תשובה:

א. מעשה לעילוי נשמת כל ישראל מאיר בנפשם אור. שיעור האור הוא כפי שיעור מדרגתו בכלל של העושה, ומדרגת מעשה זה בפרט. וכן ככל שקרוב יותר בנשמתו בשורשו לעושה כן שפע האור. ואם אורו של העושה רב, ונפש הקרובה אליו נמצא בכף הקלע וכדו', יכול להוציאו משם. ובפרט אם עושה כן לזכותו הפרטית.

ב. אמרו חז"ל (מו"ק, טו, ע"ב) עדינו העצני, כשהיה (דוד) יושב ועוסק בתורה היה מעדן עצמו כתולעת, ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ וכו'. ופרש"י מעדן עצמו, כופף עצמו ידיו ורגליו ביחד ויושב לארץ. וזהו פנים אחד לדבר.

ועוד אמרו (ברכות, ג, ע"ב) אמר רבי אחא, הכי קאמר (דוד), מעולם לא עבר עלי חצות לילה בשינה. רב זירא אמר עד חצות לילה היה מתנמנם כסוס, מכאן ואילך היה מתגבר כארי. רב אשי אמר, עד חצות לילה היה עוסק בדברי תורה, מכאן ואילך בשירות ותשבחות (ועיין סנהדרין, טו, ע"א). ועיין עירובין (נג, ע"). דוד דגלי מסכתא. ועיין מד"ר (במדבר, טו, טז), ואיכ"ר (ב, כב).

בענין לויתן דלעת"ל והמסתנף

אמרו חז"ל שלעתיד לבוא יש סעודת לויתן, יין המשומר, ושור הבר.

שאלה:

א) האם דברים אלו שייך רק לצדיקים לעת"ל או בערך סוים גם לפשוטי העם לעת"ל?

תשובה:

א. לעתיד לבוא יתגלה מדרגת ועמך כולם צדיקים. והיינו שרק חלקי הצדיק שבכל

נפש יתקיימו לעת"ל. סוד לויתן ושור הבר

שאלה:

ב) ראיתי את דברי הגר"א בספר אבן שלימה שדברים

אין בימינו ב"ד הגדול, ולכך כל רב פוסק כדעתו. יש מקום לחוש לקיום המצוה בלבישה פעם אחת בחיים.

תכלית ותפקיד

שאלה:

שלום הרב

התכלית של החיים זה אמונה מוחשית, קרבת אלוקים לי טוב.

איך זה עוזר השם?

אני צריך להיות עבד השם. זה טוב שאני הולך עם השם לנגדי תמיד, אבל זה עדיין האיני במרכז ולא השם.

בדרך זה, מה יותר חשוב, לעשות קירוב רחוקים שזה עוזר השם אף שאין לי הקרבה מוחשית, או להרגיש בעצמי את הקרבה עבל לא עושה דבר בפועל בעולם לגלות את כבוד הבורא (בטח שצריך לעשות שניהם) גם קשור לזה, אני מלמד שהתכלית זה יראה/אהבה (דברים 21.01) והתפקיד זה איך אני מגלה את כבוד השם בעולם

האם זה נכון להגיד ככה

תשובה:

לאט לאט יש להקטין את האני, "ביטול האני", כמ"ש הרמח"ל בפרק החסידות.

להרגיש את השם, ומעשר מן הזמן והכוחות לזיכו הרבים.

התכלית לגלות את השם בשלימות!

בענין דוד המלך ובענין לעילוי נשמת

שאלה:

שלום כבודו. השאלה הראשונה היא אם יהודי אומר לפני תורה או מצווה כלשהי לעילוי נשמת כל מתיי ישראל. האם זה משפיע על כל יהודי ולא משנה אם הוא מגולגל או בכף הקלע או גיהנום ואם כן האם זה באופן של קורת רוח או שאפשר ממש להוציא מהמקומות האלה יהודים לגן עדן?

והשנייה היא רשום ברמבם שמישיח בן דוד צריך לעסוק

עיצומה של מלחמת גוג ומגוג

שאלה:

אתמול הרב דיבר [בשיעור דרשות_130_קורונה.תשפ] שהעולם הגיע למצב של "זה לעומת זה", הסקתי מכך שאנחנו במלחמת גוג ומגוג.

תשובה:

בעיצומה.

שאלה:

מה יהיה, איך להתמודד עם כל הטומאה?

תשובה:

יש שני חלקים. יש חלק אחד שתלוי בבחירתו של הקב"ה, איך הוא יגאל את ישראל. אם הוא יגאל אותם במידת הדין, אזי "מי יצדק לפניך כל חי", וח"ו כדברי החסד לאברהם הידועים - ישארו שבעת אלפים אנשים. ויש את האופן השני, שהקב"ה יגאל באופן של "זקן מלא רחמים", ואזי הקב"ה יעורר את הנפשות מבפנים להכיר אותו, ועל ידי כן שבים מיד בתשובה, ונגאלים.

ומה יהיה - אין אתנו יודע עד מה. עבודת כל יחיד ויחיד היא, מכח ההארה של הנפש, כיוון שהאור של שער הני דקדושה מאיר, כל אדם שמעט מפנה בבחינת "ואנכי פניתי את הבית", הוא יכול לחוש את האור הפנימי בהתגלות.

כלפי מה ששאלתם איך לילך כנגד כל העולם כולו, "אברהם העברי", כל העולם כולו מעבר אחד והוא מהעבר השני, זה אברהם העברי - "מי האיר ממזרח צדק". אבל ישנו הבדל יסודי בין מה שהיה עם אברהם למה שיש היום. בפשטות, אברהם השריש זאת, ואנחנו בני בניו, ולכן הכח מושרש בתוכנו. אבל ההבדל הנוסף השורשי ביותר הוא, שאברהם פעל באופן שהיה הסתר, והציץ עליו בעל הבירה לאחר יגיעתו. אנחנו נמצאים במקום שהאור כבר זורח, אלא שמכנגדו יש נקודה המסתירה, אבל מי שמסלק ולו במעט את נקודת ההסתרה - האור מיד זורח עליו. לכן אין כל כך קושי מול כל העולם כולו, כי כנגד כך - "זה לעומת זה עשה אלוקים", האור העצמי הפנימי המתגלה הוא בתוקף רב.

אלו קאי על גילוי סודות התורה דלעת"ל. האם יש עוד מראה מקומות בספה"ק שמבארים ענינים אלו? ואם אפשר להרב ליתן קצת ביאור בדברים אלו.

תשובה:

ב. עיין משך חכמה (שמות, כ, יח). ועיין דברי סופרים לרי צדוק (אות כט) וז"ל, שור הבר ולויתן הם תרין יצרין, דכר ונוק'. ועיין בדבריו בפרי צדיק (וארא, אות יא). ועיין ליקוטי תורה לבעל התניא (שמני), שלויתן סוד עלמא דאתכסיא, ושור הבא עלמא דאתגליא, עיי"ש.

ואמרו (ויק"ר, יג, ג) שהקב"ה ישחוט שור הבר בסנפיריו של לויתן, ויתמהו הצדיקים, הא תנן (חולין, טו, ע"ב) אין שוחטין במגירה, והקב"ה ישיב להם תורה חדשה מאתי תצא. ובעומק זהו גופא סודות התורה שיתגלה שהוא התורה החדשה, והוא עצם הסעודה, בחינת לכו אכלו בלחמי. והיינו שמגירה הוא מלא פגימות. ולעת"ל שיתוקן שורש הפגימות שהוא פגימת הלבנה, ישחטו אף במגירה.

ועוד נקראת מגירה שחותכת דרך גרירה (עיין ר"ש, כלים, יג, ד). ולעת"ל יתגלה גרירה דקדושה, משכני אחרך נרוצה. ועיין ספר יין המשומר. וסוד יין המשומר רחב מאוד. ומעט נציין. עיין תיקונים (סז, ע"א). והם ע' אנפין של תורה כמ"ש הגר"א (שם, תיקון כב). והוא עץ החיים, כמ"ש הגר"א (שם בתיקון י"א מתיקונים אחרונים). שהם סודות של עתיק יומין, סוד הדין הקדוש.

שאלה:

ג. האם שייך בזה"ז לטעום קצת מדברים אלו באופן מסויים?

תשובה:

ג. כן. כל מה שקיים בעולם קיים בנפש. ומה שקיים בעולם לעת"ל אפשר להשיגו בחינת מעין עוה"ב.

שאלה:

ד. אמרו חז"ל שלעת"ל יושבים בסוכה של עורו של לויתן. האם זה קאי רק על סוכות לעת"ל או על כל השנה? תודה רבה

תשובה:

ד. כאן בעוה"ז הוא מעין עוה"ב.

שאלה:

זו הזדמנות להתעורר?

תשובה:

זו הזדמנות לבקוע לגעת בחיי הנצח, וזו עומק הבחירה איפה האדם בוחר להיות לנצח נצחים.

שאלה:

מה לעשות למעשה - להתבודד?

תשובה:

להתבודד בפועל זהו החלק התחתון, "להתבודד" כלומר להתנתק נפשית ומעשית מכל תנועת העולם שכולו נעוץ בשער הני דני.

הסתכלות על המצב הנוכחי - מצד הקב"ה או מצד הסט"א

שאלה:

האם מה שקורה היום זה מצד ה', או שאפשר לומר שזה מצד הסיטרא אחרא. ה' ניתק את בתי הכנסיות והמדרשות, אז איך רואים זאת, מצד ה', וא"כ מה ה' רוצה מאתנו.

תשובה:

כל דבר בעומק זו השגחת הקב"ה, גם הסט"א אין לו שליטה עצמית, אלא הכל בהשגחת הקב"ה. מה שמתגלה למעשה, יש דבר שמתגלה להדיא בגילוי של השי"ת, ויש דבר שמתגלה באופן של הלבשה רח"ל של הסט"א. מה שמתגלה מצד ההתגלות החיצונית, כמעט הכל בכל מכל כל מולבש בהנהגת הסט"א.

אבל מצד האור הפנימי הבוקע, מי שבוקע ומסיר מעצמו את ה"ערב רב", אזי הוא בוקע לאור הפנימי, ושם כולו נמצא בידי ה' יתברך שמו.

מהי עבודתנו היום

שאלה:

מה העבודה שלנו [היום עכשיו]?

תשובה:

עוד פעם, לבטל כל חיבור נפשי, ועד כמה שניתן מעשי, מכל תהלוכות העולם, ולהתחבר אליו ית"ש ותורתו, ותו לא. בעומק, להתחבר לנשמות ישראל, ובפועל להתחבר רק לאנשים ככל שיותר קרובים לקדושה.

המבט על הניתוק מתהלוכות העולם

שאלה:

מה המבט על הניתוק החברתי?

תשובה:

אם כל התהליך שהקב"ה עשה שכל אחד חייב להתרחק מהשני מצד סכנה בריאותית, שזה מורה "משרד הבריאות", כלומר שהבריאות הפנימית היא להיות מנותק נפשית מכל תהלוכות העולם. מה יותר ברור מזה - הרי הדבר עומד נגד העיניים, הם זועקים את האמת רק ב"איצטלא" של שקר, אבל הכל ברור.

אם פעם היו מדברים עם מישהו להתנתק מכל התופעות שקיימים בעולם - "מזה קשה לי, מזה אני לא יכול, כולם נוסעים, וקשה לי להתנתק".

היום מה עשה הקב"ה, ניתק את כולם, וכל אחד סוגרים אותו בבית. ואז, או שהוא מחובר לני של הני של שערי הטומאה, יושב עם כל המכשירים, שזה הדבר היחיד שנשאר לאדם, ומשם הוא מתחבר לכל העולם כולו, והוא מכניס את עצמו למעמקי הני שבני.

או שהוא לוקח את ההגדרה כפשוטו, להתנתק מהכל, יש רק בורא עולם, "עם לבדד ישכון", "ויוותר יעקב לבדו", "אין עוד מלבדו", זה ה"לבדו" האמיתי, זהו כל המהלך. כנסת ישראל כולה לבדה, הוא עצמו גם כן נמצא לבדו, מקושר ישר לקב"ה, זה החיים האמיתיים, פשוט וברור.

כל השאלות ותשובות מארכיון שאל לבי